

కాఫీ చవిచూచి చవిచూచి తాగడు రమణరావు. అది స్పెషల్ కాఫీ. అంటే తన హార్టు త్రాబు జరుల డిక్రీ ప్రేమతో స్వయంగా చేసిన కాఫీ. రమణ తాగుతూ వుంటే తలుపు మరుగులోంచి చూచి చూచి ఆనంద డోలికల్లో ఊగుతోంది జయ. వీల్చిల్లర్లన్నీ గమనిస్తూ వున్న వున్నవల్ల ఆటో మురిసిపోతుంది.

రమణరావు మర్రిక్ ఎండ్ కో అసిస్టెంట్లు మానేజరు. జయలక్ష్మి ఎం.సి. కలెక్టరు పురుషోత్తంగారి ఏకైక పుత్రు. ఎవరో వచ్చి వున్నారని చెప్పాడు పని మనిషి రంగయ్య. పోతూ తలుపు ఓరగా వున్న జయలక్ష్మి బుగ్గను మెల్లగా గిల్లుతూ వెళ్ళాడు. బుగ్గ కందిపోయింది. వెదపులు నవ్వావి. వున్నవల్ల నవ్వుతూ పంటింటిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

బయట తన పాతమిత్రుడూ క్లాసు మేట్ రామదాసు కాచుకొని వున్నాడు. అతన్ని పిలిచి లోపల కూర్చోపెట్టాడు. పంటింటిలోకి వెళ్ళి ఆ మృత కాఫీ త్రాగి వున్నాడు. తిరిగివస్తూ కళ్ళు లక్ష్మిని వెదిగాయి. తల్లి కనుగొని 'ఇంటికి వెళ్ళిందిరా యిప్పుడే' అంది. అదెట్లా వెళ్ళింది? నేను చూడలేదే, అనుకున్నాడు.

వీపియాటిక్ ఇంజనీరింగు కంపెనీలో ఇంటర్ ప్యూజుగను వున్నానన్నాడు రామదాసు. 'ఇంటర్ ప్యూజు బాగానే చేశాను కానీ...'

'కాఫీ?'

రామదాసు నవ్వాడు 'ఈకాలంలో మెరిల్ వుంటే చాలదు. పుల్ కావాలి. ఇన్ ఫ్యూయెన్సు కావాలి'

ఇంకా కాఫీ త్రాగారు రంగయ్య 'నే నిప్పుడే తాగను' అన్నాడు రమణ కప్పు రామదాసు కందిస్తూ.

'ఏం సోస్టు అసలవి? చెప్పలేదే?'

'వాళ్ళ కంపెనీలో, ఫ్యాక్టరీలో పని చేసే వాళ్ళందరికీ క్యాన్సర్లు వున్నాయి. అక్కడో హై స్కూలు వుంది. వాళ్ళదే. అక్కడో ఇంగ్లీషు టీచరు కావాలట. అలవెన్యూ అప్పీచేరి నూటడెబై రూపాయలు.'

'అంతేనా?'

'అంతే. అది దొరకటం కష్టంగా

మౌనము

వుంది ఈ కాలంలో. చిన్నచిన్న వాటికే మిసిస్టర్లు అడ్డం వస్తారు. ఇప్పటికిది దొరికితే నాకెంతో సహాయంగా వుంటుంది. నాన్న పోయి సంవత్సరం అవుతుంది. ఆ వుండింది ఇంతా అంతా తినేశాం. ఇద్దరు చెల్లెలులు చదువుతున్నారు. విధివ అక్కయ్య ఇంట్లోనే వుంది.'

'ఈవేళే వూరికి వెళ్ళాలా? ఈ రాత్రి వుండేసారామా?'

'అదేం అబ్బాయివా? ఈ రాత్రికి వుండమంటున్నావు? ఆ విషయం ఏదో తెలిసేవరకూ వుండరాదా?' అన్నది వున్నవల్ల.

'మన్నించాలంటి!' అన్నాడు రామదాసు విషయంతో.

'ఇంట్లో వాళ్ళందరూ ఒంటరిగా వున్నారు. కాచుకొని వుంటారు. పోయిన శ్రం బండికి వెళ్ళాలంటి'

'ఓహో!' అంది పుష్పవల్లి అరం చేసుకుంటూ.

'మరేం భయపడకమ్మా' అన్నాడు రమణలావు.

'ఇతనికి పుణ్యగం దొరికితే తనూ, చెల్లాయిలూ ఆక్కయ్య అందర్నీ మనిం టితోనే వుంచుకుందాం.' తర్వాత రామ దాసుతో—

'ఆ మేనేజరు నాకు తెలిసినవాడే రామ దాస్. ఆ తని తో మాట్లాడి ఆ ఎసాయింటుమెంటు నీకే వచ్చేటట్లు చేస్తాను' ఈ మాటలు విన్న రామదాసు మనసు కొంత కుదుటపడింది.

* * *

మరుసటిరోజు వెంకటరమణ ఇంజనీరింగు కంపెనీ మేనేజరు ప్రసాద్ గారికి ఫోన్ చేశాడు.

'హలో, ప్రసాద్ గారూ మీ స్కూల్లో ఇంగ్లీషు టీచరు వేకెప్పికి నిన్న ఇంటర్వ్యూ చేశారటగా?

'అవునే నెలెక్టుకూడ చేశాం. ఇప్పుడే ఆర్డరుకూడ పోతుంది.'

'అట్లనా, ఎవరికండ్లీ? కుమారి జయలక్ష్మి'

'ఎవరండ్లీ? 'కేరాఫ్ పురుషార్థమరావు కలెక్టరు' 'మిస్టర్ ప్రసాద్ ఒక చిన్న ఫేసర్ నేను

మానవత్వం

సాయంత్రం మీయింటికి వచ్చి కలుసుకుంటాను.'

'సాయంత్రం యింట్లో వుండనండ్లీ. నవరంగ్ సినిమా టిక్కెట్లు బుక్ చేసి వున్నాను.'

'అట్లగా? సరేనండ్లీ ధాంక్స్, రిసేవరు క్రిందసెటిల్ వెంకటరమణ సైక్లెరిని పిలిచి నవరంగ్ సినిమాలో సెకండు హాకు టిక్కెట్లు బుక్ చేయమన్నాడు.

* * *

'భలేరంగడు' మూడు వారాలుగా నడుస్తోంది. రద్దీ తక్కువగానే వుంది. సోదా ఫోన్మెన్ దగ్గర ప్రసాద్, శ్రీమతి వాళ్ల పాప కోకాకోలా సేవించడం చూచాడు వెంకటరమణ. 'హలో ప్రసాద్ గారూ' అంటూ దగ్గరకి పోయాడు. సిగరెట్లు, కూల్ డ్రింక్సు పట్టుడు రమణకు. ప్రక్కన మల్లీకొట్టులో ఓ కిళ్లి తీసి సమలసాగాడు. డ్యాడెబరీస్ చాకెలేట్ ఒహాటి తీసి పాపాయి అనూరాధ చేతిలో కిచ్చాడు, వెల్ అయింది. అండరూ లోసలకిపోయి కూర్చున్నారు.

ఇంటర్వెల్లో ప్రసాద్ గారు జైటుకు

పోయి సిగరెట్లు ముట్టిచారు. రమణ ప్రమతి, అనూరాధకూ నవరంగ్ క్వార్టర్స్ లో కాఫీ ఆర్డరుచేసి తిన్నగా మరో కిళ్లి సమయతూ ప్రసాద్ చేతం చేరాడు.

'ఆ ఎసాయింటుమెంటును గురించి మాట్లాడాలన్నారా?' ప్రసాద్ గారే అడిగారు.

'దాన్నిగురించి చెప్పటానికే వచ్చాను' అన్నాడు రమణ అందుకుంటూ. 'రామ దాసి ఒకతను అప్లయిచేసి వున్నాడండ్లీ చాల కావలసినవాడు. చాల డిజర్వ్ లింగ్.'

'ఈ విషయంలో హెడ్ మాస్టరుగారే నండ్లీ ఫైనల్ అధారితే. నేను చొరవ చేయడం సరికాదనుకుంటా.'

'ఇంటర్ఫియర్ కావడంకాదు కానీ,' అన్నాడు రమణ సప్యతూ 'అతన్నే పిలిచి మీరు వర్కస్ లోగా యింటర్వెస్ట్ అంటే బట్లయిజ్ చేయరా?'

ప్రసాద్ అదోలా చూచాడు. తర్వాత— 'నేనుచెప్పితే కాదనడనుకుంటాను. డేనికే విషయం ఆర్డరు చాలిపోయిందే'

'ఎందుకూ ప్రైచేసి చూడండిసార్, వీళ్ల వాడనం. చాల డిజర్వ్ లింగ్ కేసండ్లీ. నా సెంసె.లో నేకస్పీ రేపాయి' అన్నాడు బతిమాలుచూ

'ఏమో ట్రయి చేస్తాగా నీ దేన్న ప్రామిస్ చేయలేను' అన్నాడు ప్రసాద్ నాన్ కమిటల్ గా. స్పిరు ముగిసి వెళ్ళి, టస్సుడు మల్లీ రిమెండ్ చేశాడు రమణ. తర్వాత ఓ నిట్టూర్పు నిడిచి 'నీదో నేను చేయాల్సి ప్రయత్నం చేశాను. అర్వూ దేవనీదయ' అనుకున్నాడు.

* * *

మరుసటిరోజు టిఫినురు పోయేముందు ప్రసాద్ గారికి టెలిఫోన్ చేయించుకున్నాడు. అంంలో ఆయనే పిలిచాడు రమణను.

'హలో! వెంకటరమణ. నిన్న మీరు చెప్పిన వెసుగురించి ఏవారించాను...'

'చాలా ధ్యాంక్యండ్లీ మీకు చాలా ట్రబుల్ యిచ్చాను.'

'ట్రబుల్ ఏమీ లేదుకానీ ప్రయత్నం ఫలింపలేదు'

'అ' రమణ డిసపాయింట్ అయి పోయాడు.

ఇంతవెదుల్నాటి బారలగుడ్డ వడ్లన్ని కూడా బాగుంటుందని అంటగట్టే వుండవచ్చు ఎలాగుదా కుటిలంపకా.

'వేదాధి లేదంటారా? వేదేవ్ యాజ్ నెవో...' ప్రసాద్ నవ్వాడు.

'అదికాదు రమణ! ఆగ్నేయం వెళ్ళి యిక్కడ ఉన్నావంటి. ఏన్ను చెప్పాను గదా అటువారి జయలక్ష్మికి ఆరు రు సోపం దని. అది అర్జును ఉదయం సంపించే శాస్త్రం. అది అర్జును కేకమెండేషన్ కేకం చెప్పాలంటి. ఎంపెట్ చెల్లెళ్ళు కే యంటున్నావే.'

'అట్లునా? అటువారిగారిని 'కవర్' చేసే కుంటే?'
'ఏమీ మీరనేది!'

'కుమారి జయలక్ష్మి డ్యూటీకే రిపోర్టు చేయటానికే?'

'ఏమింటి అమణి? ఏమంటున్నావు? నాకింతం కావటం లేదు. అంత యన్ ఫుల్ యిస్సు యూజ్ చేసే సెలెక్షన్ రిపోర్టు చేయకపోతుంటా? కలగంటున్నారా? లేక చెప్పి పట్టిన ఏదైనా

మానవత్వం

ఫ్యాన్ వెనూ బ్రావరా?' అనిచగాడు ప్రసాద్ ఏస్వయా.

'అది అర్జును పేస్తా అంటే' అన్నాడు రమణ సప్రకూ. 'చదువని నేనడగం దానికి బదులు చెప్పండి'

'అ అమ్మాయి తారవలే ఏ రామ దానుకు అర్జును పోతుంటుంది.'
'నెంకా?'

'అది నా రెస్పాన్సిబిలిటీ. యన్ కెన్ రెస్పాన్సిబిలిటీ' అమ్మాయి
'నాం ధ్యాంకండి!'

'అ అమ్మాయి సంగతి?''
'సెమి చూడుకుంటాను'
'అంటే?'

'కుమారి గారిని కి డ్వాన్ పేస్తా నంటి!' అన్నాడు రమణ ఏస్వయా. ఆశ్చర్యపోయాడు ప్రసాద్. ను సందా

శిండుకొని మరో ప్రశ్న అడిగేలోపల రిస్ ఏదు వెళ్ళుకాదు అమణి సప్రకూ. అదిని న్నాదియం పంలేషంతో ఊయతా తూగించి.

* * *
సోయంబ్రం వా దు గ్నా పచ్చినట్టే జయలక్ష్మి వచ్చింది. కాఫీ కప్పు టీపా యిచ్చి చెప్పి వెళ్ళిపోయింది.

'అమ్మా, మళ్ళా ఏమీకొడకే జయలక్ష్మి రావేలో మాట్లాడాలి' అన్నాడు రమణ. కొంటెగా సప్రకూ వెళ్ళిపోయింది జయ. కాఫీ తో తిరిగి వచ్చింది ముగ్గురు కూర్చుంది. ఇద్దరూ కాఫీ తాగారు మెల్లగా అలెర్ట్ చూచింది జయ.

'..... ఇంజనీరింగ్ పం పె నీ నుండి ఆర్డరు వచ్చాదా?' జయలక్ష్మి అర్జునుతో చూస్తూ అడిగిపోయింది. జయ చెప్పలేదు. ఏస్వయా మళ్ళి అడిగాడు.

'మీ వెనూ తెలుసు?'
'నిట్లునాకు తెలిసిందనుకో. నా కింతం కానీదేమంటే నువ్వెందుకు అమ్మాయి చేశావన.'

'నీం, నీ వెండుకు అమ్మాయి చేయి తాని.'

'నీం అమ్మాయి? నీ వెండుకా న్నాం?' అడిగి పన్నుపోయింది.

'నీం, నీం. ఏదు చూచు పూరికే వుంటే ఏం అభం?'

'ఏం నీం. దున్నున్న వెళ్ళిందిరూ అర్జునుకు చెప్పారా? అందులో ప్రీం చెప్పిందా అర్జును?'

'అలా ఏ న యం!' అంటే జయ కోవంగా.

'నీం విషయం!' అంటూ పచ్చింది జయలక్ష్మి. 'చాన్సెలరు మా సెక్షన్ లు ఏమో ను సరక...'

'అమ్మా' అన్నాడు రమణ అమణి కేకం చేస్తూ 'ఏం ముంలేమాట. నేనూ అదు మాట్లాడి లేట్టుకుంటాం'

అర్జును మీర్చి కూర్చి చూచింది. ఏమీకొడకే రమణ సీటులోకి వెళ్ళిపోయింది. జయ రిపోర్టు చెప్పింది.

'అమ్మాయిమా ఆ మ్మాయిమా'

పుస్తకాలు

శ్రీహనులవలె పుస్తకాలు కూడ అక్కర్లే సంఖ్యలో వుండవలెను, వెతికి, గాలించి నిన్నుకోవలెను.

మెడలుకు ఉదుల్, శరీరమునకు వ్యాయామము పంబిడి.

పుస్తకములు లేనిగది, ఆత్మలేని శరీరము వంటిది.

పుస్తకములు గిం చు గా పున్న గృహము వూరు నిండుగావున్న తోట గాంటిది.

పుస్తకముల రాంటి అందిపైస, ఆకర్షణీయమైన అ లంక రణ ఇంటితే మరెమివుండిదు. పుస్తకము తెరచి, ఏమీ నేర్చుకోకుండా మూలు డము కష్టము.

ఉత్తము గ్రంథములనే ముందు కదువాలి-లేనిచో నాటిని చదివే అం కాశమే నీకు లేకపోవచ్చును.

నాగరికంను ముందుకు తరలిండు కుని వెళ్ళడానికి వాహనములు పుస్తకాలే

ఉడులు లెకుండా నాకాయుడును ఏట్లు చె యు లే మో, పుస్తకాలు లేకుండా ఉద్దేశ యుద్ధాలు అదాగి సాగించలేము.

పుస్తకాలు లేనిదే- దేవుడు నిర్మలంగా నం యా డ, న్యాయుడు నిర్మలుగప్పి యుం డును, ప్రస్తుత శాస్త్రము సత్కలంబిపోవును, అర్జును శాస్త్రము కుంటుంటుంది, అర్జునుకు మూగివగును.

పుస్తకమును మొరటినిచే డు పుట ప్రోత్సాగ స్నేహితుని వం చలంము చేసికొన్నటు - తెలుడ సామి ఎదుకొని పో తమ ప్రాణి అలంబు చున్నట్లు

పుస్తకాలు-... లెకంబుంది, అనే- సీత కలంబుని వుండల - దేవు ప్రాసినాగని, కుంబిగా ప్రాసినాగని వుంటాయి.

నేకరణ: ఎత్లో మా అకేంకేయ్య

విస్వయా యింటో అన్యట్లు భజా లెగ
రేసీ వెల్లవోయింది.

'మీ నాన్నగారి పుణ్యం నీ కెంతో
పుంచే అన్నాడు రమణ, తాను చెప్పినం
నంది చెప్పే లీటుభావ్యు కోరణిలో.

'కక్కడా మనింటో దేనికీ అక్కర్లే
లేదు. నీకానా దోగం అక్కరలేదు ఇయ్యా,
మానులో స్లీప్.'

ఇటు విరగబడి నవ్వేసింది. 'అట్టా
బలేవారే మీరు! మని చెందికి ఇంకా
మూడు నెలలున్నాయి మమా! అన్నాడే
అక్కర్లు యివ్వడం (పారంపరేకావే?)

'నిజంగానే చెప్పటన్నాడు బయ్యా'
రమణ నీరియినగా చెప్పాడు. 'సరేకట్టోగం
అక్కరలేదు. నే నే న్రా పి ఫంపింయ
అక్కరలేదని.'

'ఫం, నేను ఉద్యోగంకెన్నో మీకు
చచ్చదా?'

'అదేకాదు అయ్యా, అప్పుటరెండు
తెప్పట్లు. మన అంతుకు ఉద్యోగం
అక్కర లేదన్నాడు.

'అంతన్నుకు ధీకత మంబంధం వమచో
నీచ్చినాటలు. మీకు నచ్చదని చెప్పించి
కచ్చితంగా చెప్పింది.

'అట్లునె అనుకు నువ్వెప్పుడైతా
ఈ ఉద్యోగం వక్కరలేదు. అంత నాకు
కామరిసింది.' అన్నాడు అప్పట్లో.

'మీరింత స్వేచ్ఛా తుంపి నాకు
కలదు'

'తెలుస్తో స్వేచ్ఛా నీ పంపి
కొరెటగా నచ్చుటా అన్నాడు. 'నీ కాస్త
పొట్టు పోతుంటే వీ కచ్చిర్లొస్తా
మొదలు రావచ్చా?'

'కక్కట్లు అక్కట్లు అని తెలియం
కచ్చి చెధించా ఎడిలో పాతం చెప్పడం?'

'నీవు నన్ను చరిసి అర్జం చేసుకొ
కదు అయ్యా అన్నాడు రేన్నా అప్పట్లో -
నీలబడియే నో నీచ్చి కచ్చిర్లొస్తా మొట్టా
మఖంభో. అమె భుజాలు ఎట్టయి అను
కచ్చిర్లొకీ చూస్తూ అడిగారు రమణ.
'ఈ ఉద్యోగానికి వెంట యివ్వ యెప్పు
యూవో చెకాస్తా?'

రచ్చి కోపంతో విడిపించుకోని అనరిం
బడి పోయి నిర్మింది.

'అంతకోవల అక్కరలేదు ఇయ్యా, నేను

రచయితలకి మనవి

ప్రచురణకి స్వీకరింపబడవి తమ రచనలు తిప్పించుకోలే
వారు ప్రాత్ర ప్రతులతో బాటు తిగుమూతం తివాలావిల్లలు
అతికించిన, స్వంత చిరునామా కల కవర్లు పంపాలి. స్థాంపులు
మాత్రం పంపిన రచనలు తిప్పిపంపటం సాధ్యం కాదు కనుక
రచయితలు పై నిబంధనవి గమనించ ప్రార్థన. విడిగా స్థాంపులు
అతికించిన, స్వంత చిరునామా కనకు పంపించినప్పటికీ రచనలు
తిప్పిపంపటానికి వీలుకాదు.)

వంక

FOSSABIZDATE

**మో బ్యాంకుయొక్క
సేవపొందుటకు**

**మీరు డిపాజిట్లు చేయవలసిన
మొత్తం 5- రూపాయలు మోత్రమే!**

మీరు ఆంధ్రాబ్యాంకులో రూ 5/- ల మొత్తముతో సేవింపు భావా
ప్రారంభించినంతనే, మా సేవలను ప్రకృష్టతోషణ పొందవచ్చును.

- ఫిక్షెడ్ డిపాజిట్లు — 6 1/2% శాతము వరకు
- సేవింగ్స్ డిపాజిట్లు — 9 1/2% శాతము వరకు
- రికరింగ్ డిపాజిట్లు — 7% శాతము వరకు

ప్రతివ్యక్తి ఆంధ్రా బ్యాంకుయొక్క ప్రముఖ వ్యక్తి!

మో బ్యాంకు తెలివితప్ప అన్నిచోల మీకు మీ భావాభిప్రాయము
పొంది వసతులున్నవి. ఉచితముగా మొలుబ్రాన్స్, క
బెక్కువస్తకాదు మున్నగు అనేక వసతులున్నవి
ఇంటిలాంటి—మీకు సేవింగ్స్ ఎకౌంటుగాని కరెంటు ఎకౌంటుగాని,
నిధిఉన్నానదే కావలసినచో ముణములుకూడ లభించును.

**ఆంధ్రాబ్యాంకు మరయొక బ్యాంకుకాదు
ఇది మీ బ్యాంకు—**

**కె. గోపాలరావు
క్యాం
షన్, వి నువ్వాటా
ఎడరేచినాడ**

డి ఆంధ్రాబ్యాంకు లిమిటెడ్
(ఆంధ్రప్రదేశ్ మున అధికమైన ప్రాంచీలల బ్యాంకు)
సెంట్రల్ ఆఫీసు: సుల్తాన్ బజార్ హైదరాబాద్

చేప్పది పాఠం చిను. తర్వాత తెలుస్తుంది. నే నేంత సెస్యూమ్మో ప్రహ్లాదని. నీకీకద్యోగం ఇవ్వోయిస్తున్నాన దొరికింది కదా?

'అండుకు'

'నీవైతం కలెక్టరుగారి కురూరైవు. బాధ్యుల్ సర్కిల్స్ లో మూవ్ చెప్పావు. అంటున్నా యిన్ఫర్మేషన్లు చేయగలగవు. నీని ఒక శీదకుటుంబంలో బ్రట్ల సెరి. నుంతు యింక ఎలుమంది వుంది. నీకీ ఉద్యోగం దొరికిందంటు. కాని శీద ఆనంతో నీకి ఉద్యోగం అవ్వాలమ్మై వుంటుంది.'

'అండా'

'ఏమిటి అక్కనకరనూ వాళ్ళను బాలకంఠుంది. ఏమిటి అవసరం లేదో వాళ్ళకు వరుకుతుంది. క్యాలిఫెర్నియా నంకి, మెరిట్ వంకి ఇన్ఫర్మేషన్లు తెలియ. ఇద్యోగం వంకక ఎంకకు కన్ఫ్యూషన్ లో తెలుసో సెస్యూమ్మో గం సెట్టంటి ఒకసేదానూ, నాది యింకను నోనాయలా ఒక గిడుం శీదని ప్రయతు తాడు. ఏయీ వాళ్ళకు దొరికి వుండు

మానవత్వం

వుంటుంది నీకు.

'వెంకటో!' అరిచింది జగ్గు. వెంటనే అరసే విశం వక్షంపై నాటవాయింది.

'ఏమిటి అసేద? మీకు కావలసినవదా.'

'అలను ఎయీ నా క్యాసు మేటు'

'రెస్ ఏకీ క్రా నే నుంబానంది. నా అక్కరేమీ. ఎంతోనదా? ఇంక ఎంక రాయా?'

వంకట ర మ జ ని వ్య కా డు.

'నా ప్రాంజుకు కావలన్న కురూరైతు

ట్రయినీ మంది ఉద్యోగం యిప్పించ

గలరు. అంకనకూ అదన్ని చెల్లా

యాలను అక్కయ్యవూ ముందిపోనే

గెన్నుగా నెయ్యుకో మ్మ. ఇవనక్కర

అయితే ఫరకాలేదు. ముదేగలో ఎంక

యని అవసరంలేయన్నా అన్నా వో

ఫ్ఫెట్టడం నేరతో రెన్సెయ్యో

ఉద్యోగాలు వంకకుంటూవుంటే ఎంక

నీనులు ఉద్యోగంలేక వాడుం రంబానం

అయో మన దేంతో అంకనా రీ ఎర

వుంటి దేశంవెంతో జాగువడి వుండును. నేనూ ఈ అసిస్టెంట్లు మానేదా ఉద్యోగం ఎదిగితే...'

'అది నీ పేదనానికే దొరకదు. ఇంకో ప్ఫోరంబుకు యివేపు యిప్పుకో రొట్టుక నోరొడు. అం ద యీ ముంటివొట్టుగా వుంటేగా?'

'కాదు మ్మ. నాని నీవు ఎక్కర్నీ ఉద్యోగం అప్పుకే ఒక పే ద కే దొరుకు యింది. అదనినే ఎంతో సహాయం చేతుంది. అందుల్ల నా కెంత ఎం తో మ మో తెలుసా?'

'అ సంతోషంలో, ఆ పూరింపులో నాకూ ఏంవుంది. అది మీకు తెలుసా?'

'రెలును! నీవు నా 'పుడ వీ కెలక్ ట్ వాక్' గదా? ఆ వ్యాకు చెలిపిగా ఎక్కిరూ. నీగుల్లో అలంకనోనే తెల్ల దోయింది.

* * *
'ఏంక నుంకనీ అల్ల!' అన్నది యివంతా గుమించిన వచ్చవల్ల. 'మి ప్రాంజుం అరకొచ్చి ఉ ద్యో గం స్ట్ర డ్యోగం తెసంది.'

'అది ర్యోగంకాదమ్మా' అన్నా కు రనిణ ఎన్నయూ.

'అను అవసరంమైందాన్ని కావలసిన దాన్ని ఇంకంకై యిస్తే అది త్యాగం. ఆన కవవరం లేనదాన్ని తన కక్కరలేని దాన్ని మరొకరికి దొరకమంకా తామే క్షేరకొనుకొండం నేరక. స్వీకరం. అట్టుచేయక ఇంకంకై ఎదరవేయడం ఆకలేని స్వీకరంహిం. ఒక మున్నీ కంక్ నుగిసింట్లు మాపే సమభూతి. అది మాంకదల్ల. మాంకల్లం అంతే' వా మాంకల వే వున్నారై ఎంకలో గంకొనింకం. ముది సే తో యిం పి, ఏమి అమర అల సే మ రం కి. ఆ ముంకలో అంకం ప్రకటింకం కన ఎదిగదమో సిగ్గువడి నోయింది.

'రీకేల గాంకొరిక వక్కెంక' అని చెప్పి ఎంకటిపోకే వచ్చింది. ●

